

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 31. Symmachi Relatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. quam de homine hæretico loqui non du-
 bitat, & iuste condemnato. Priscillia-
 num plura opuscula scripsisse memorat,
 & de opusculis Matroniani, & Tiberiani,
 qui ambo erant hujus Sectæ, & Hispani,
 ita loquitur: *Matronianus, qui idem ac
 Latronianus esse creditur, doctus erat, &
 elegantes versus canebat. Tiberianus sua
 hæresis apologeticum stilo turgenti, & ja-
 ctanter composito, scripsit; in exilio,
 ærumnarum pertæsus, a Priscillianistis
 se separavit, at aliam culpam admisit, dum
 filiam suam, quæ Deo Virginitatem con-
 secraverat, nuptui dedit.*

§. XXXI.

Symmachi Relatio.

Am. l. XXI. c. XXVII.
Sup. l. XIII. §. 45. lib. XV. §. 3.
 Gentilibus, quos Gratianus legibus edi-
 tis presserat, ipso e vivis elato, spes
 rediit, rem suam publicam sub debili Re-
 gimine pueri Valentiniani, & mulieris,
 Matris ejus, posse resurgere. Constan-
 tius Romam adveniens anno 357. ex lo-
 co, quo Senatus conveniebat, aram Vi-
 ctoriæ auferri jusserat; at jubente Julia-
 no denuo erecta, Valentiniano primo
 Imperante, stare permessa est. Gratiano
 rerum potito, rursus destructa, qui præ-
 dia templorum, redditus, Sacrificiis, &
 Pontificum sustentationi destinatos, cen-
 sus Virginum Vestalium, quibus etiam
 ademit privilegia, fisco adscripsit; imo
 illa

illa quoque fisco tribuenda decrevit, quæ ^{Sæculum IV.} aliquis testamento Templis, Pontificibus, A. C. 384. aut Vestalibus legasset. Contra hanc Legem Senatores Gentiles querebantur, atque Symmachum, virum sui sæculi eloquentissimum, alterius Symmachi, Romæ sub Valentiniano I. anno 365. Præfecti, filium, legatum ad Gratianum miserunt, & quidem tanquam totius Senatus nomine. At Senatores Catholici, quorum numerus erat admodum magnus, suo quoque nomine libellum tradiderunt, quo Paganorum libello contradicebant, atque tam publice, quam privatim protestabantur, ultra ad Senatum non accessuros, si Cæsar Gentilium petitioni annueret. Damasus Papa hunc Senatorum Christianorum libellum supplicem ad S. Ambrosium misit, ab ipso, sicut factum est, in manus Imperatoris Gratiani reddendum. Gratianus, rejecto libello, Paganos conspectu non est dignatus. Hæc circa annum 382. gesta. Gratiano occiso, Symmachus Romæ Præfecturam obtinuit, Clearco, & Ricimero Consulibus, id est, anno 384.

Is igitur Decretum nomine Senatus scribi iussit, quo omnia dicta jura sibi erepta querebantur; tum tanquam vi officii de iis, quæ Romæ fiebant, rationem redditurus, Relationem composuit, in qua easdem repetebat querelas, & secundum

*Ambr. ep. 17.
n. 10. Gothofr. Protopogr.*

Sæculum IV. cundum temporum illorum formulam ad
 A. C. 384. tres Imperatores, Valentinianum, Theo-

Relat. Sym.

l. 10. ep. 54.

apud Ambr.

post. ep. 17.

vis soli Valentiniano fuerit tradita. Ita-
 que Symmachus in hac Relatione, arte
 Rhetoricæ suæ usus, dicit, duas se su-
 bire Personas urbis Romæ Præfecti, &
 Legati. Queritur, se in prima sua Le-
 gatione non auditum, dicitque jam se in
 spem erigi, sub novo Principe errata
 Regni prioris emendanda. Deam Victo-
 riam non proscribendam, nec lædendam
 hortatur; ac si tota Deæ potentia in hac
 ara resideret; antiquæ consuetudinis au-
 ctoritati cedendum, contendit. Tum
 Rhetorum figuram adhibens, quam Pro-
 fopopeiam vocant, urbem Romam indu-
 cit loquentem; in illa Religione perse-
 verare velle, in qua maxime floruisset;
 nolle sui Senectuti probrum inferre, &
 mutari; injuriam facere, qui a tot Sæ-
 culorum anu exigeret, ut mores pere-
 grinos imitaretur. Ut Imperatoribus
 Christianis assentetur, persuadere nititur,
 a Gentilibus unum Deum sub diversis
 nominibus coli. Dicit, Principes gene-
 rosos oportere vile lucrum spernere, quod
 sibi confiscationibus, de quibus queritur,
 esset obventurum. Nec viam terroris
 intentatam relinquit, dum calamitatum
 publicarum causam antiquæ Religionis
 contemptui adscribendam censet. Tum
 tragi-

tragicam famis effigiem ante oculos po-
nit, quæ anno præcedenti Romam affli-
xerat. Hæc argumenta disertissimus il-
lorum temporum Orator defendendæ
Idololatriæ aptissima existimabat.

§. XXXII.

S. Ambrosii Responsum.

Quamprimum S. Ambrosius de Symma-
chi Relatione audivit, ad Imperato-
rem Valentinianum litteras dedit, hor-
tatus, ne in favorem Paganorum animum
suum occupari sineret. *Subditi tui, in-
quit: tibi serviunt, tu Deo! tuum ergo
est, saltem impedire, ne falsis Diis servia-
tur. Ex tuo profecto Gentilibus largie-
ris, si ea donas, quæ tamdiu tuus fiscus
possedit. De bonorum jactura queruntur
illi, qui nunquam non Christianorum san-
guinem crudelissime fuderunt, & Ecclesias
nostras funditus everterunt! Privilegia
exposcunt, qui nos, Imperante Juliano,
omnibus hominibus communi loquendi, de-
cendique libertate privarunt! tam parum
expedit tibi, ut quidquam eorum, quæ
Antecessores tui in causa Religionis statue-
runt, mutes, quam in iis, quæ in Regimine
Civili decreverunt. Nemo tuam juven-
tutem decipiat! si Idololatra est, qui tibi
hæc suadet, æquum non est, ut illam tibi
libertatem eripiat, quam tu ipsi indulges!
neminem enim, quod non vult, adorare co-*

Sæculum IV.

A. C. 384.

n. 1.

Hist. Eccles. Tom. IV.

A a a

gis.